

Nr. Operator: 2443

anulare act administrativ

Dosar nr. 1000/2007

ROMÂNIA

TRIBUNALUL GORJ
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI CONTENCIOS ADMINISTRATIV

Sentința nr. 1000/2007

Ședința publică de la 05.04.2007

Completul compus din:

PREȘEDINTE: []

Judecător: []

Grefier: []

-xx-

Pe rol fiind judecarea acțiunii în anulare formulată de reclamanta SC [] SRL Tg-Jiu, împotriva deciziei de impunere nr. [] 5.04.2007 și a deciziei nr. 60/27.07.2007 emisă de pârâta DGFP Gorj.

La apelul nominal făcut în ședința publică s-a prezentat reclamanta prin administrator social [] și pârâta prin consilier juridic [].

Procedura completă.

S-a făcut referatul oral al cauzei de grefierul de ședință, după care constatându-se că pârâta nu a depus la dosar obiecțiuni la raportul de expertiză nemaifiind alte cereri de formulat s-a acordat cuvântul în fond.

Pentru reclamantă administratorul [] a solicitat admiterea acțiunii, anularea actelor administrative fiscale și stabilirea obligațiilor suplimentare de plată conform concluziilor raportului de expertiză care nu a fost contestat de pârâta.

Consilier juridic [] pentru pârâta a solicitat respingerea acțiunii.

TRIBUNALUL

Asupra acțiunii de față;

Prin acțiunea înregistrată la data de 06.06.2007, reclamanta SC [] SRL Tg-Jiu, a formulat acțiunea în anulare împotriva deciziei de impunere nr. [] 5.04.2007 și a deciziei nr. 60/27.07.2007 emise de pârâta DGFP Gorj, ca urmare a soluționării contestației formulate de reclamantă considerându-le netemeinice și nelegale pe motiv că sunt cheltuieli deductibile, cheltuielile efectuate de societate la calculul impozitului pe profit și sunt înregistrate în baza unor documente justificative facturi și contracte.

Pe linia deductibilității TVA societatea comercială susține că are dreptul la deducerea acestor cheltuieli conform art. 145 din Legea 571/2003 și art. 19 din OUG 17/2000 considerând că documentele supuse inspecției fiscale îndeplinesc condițiile legale pentru ca TVA-ul înscris pe ele să fie TVA deductibil.

Prin decizia de impunere nr. [] din 05.04.2007 organul de inspecție fiscală a stabilit obligații suplimentare de plată reprezentând impozit pe profit în sumă de [] lei, majorări de întârziere de [] lei și TVA colectată de [] lei rezultând un TVA de plată de [] lei și majorări de întârziere de [] lei.

La stabilirea obligațiilor suplimentare de plată s-a reținut faptul că agentul economic controlat nu a prezentat documente care să justifice prestările de servicii și că prestarea acestora este destinată nevoilor firmei.

Au fost solicitate actele ce au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal contesta.

Prin decizia nr. 60 din 27.07.2007, s-a respins contestația administrativă formulată de reclamantă împotriva deciziei de impunere nr. din 05.04.2007 emisă de pârâtă.

Reclamanta a mai solicitat suspendarea executării actelor administrative fiscale.

A solicitat efectuarea unei expertize contabile.

Tribunalul analizând actele și lucrările cauzei, văzând și concluzii raportului de expertiză întocmite de expertul , constată că acțiunea reclamantului este întemeiată în parte urmând a fi admisă parțial și să se mențină obligația reclamantului la plata către bugetul de stat a unui impozit pe profit de lei cu accesorii de lei și un TVA suplimentar de lei cu accesorii de lei.

S-a avui în vedere la stabilirea acestor obligații suplimentare de plată următoarele :

Inspekția fiscală a procedat la mărirea bazei impozabile cu suma de lei, pentru anul 2003 și cu lei pentru anul 2004, profitul impozabil fiind de lei iar impozitul pe profit în sumă de lei, față de pierderea stabilită de societate de lei pentru anul 2003.

Pentru anul 2004, s-a stabilit la un profit impozabil de lei impozitul pe profit de lei față de cât a stabilit societatea.

Organul de control a mărit baza impozabilă pentru calculul impozitului pe profit considerând că nu sunt cheltuieli deductibile fiscale cele înscrise în facturile nr. 03/2003 și F 03/2004 și în . 03/2004.

Potrivit art. 9 alin. 7 lit. s din Legea 414/2002 privind impozitul pe profit și prevederile art. 21 alin. 4 lit. m din Legea 571/2003 nu se consideră cheltuieli deductibile „cheltuielile cu serviciile de management, consultanță, asistență sau alte prestări de servicii pentru care nu-s încheiate în formă scrisă și pentru care beneficiarii nu pot justifica prestarea acestora pentru activitatea autorizată.

Cheltuiala de lei cu prospectarea pieței și identificarea clienților nu poate fi considerată o cheltuială deductibil fiscal, contractul de consultanță neîndeplinind condițiile prev. de lege – art. 21 alin. 4 lit. f din Codul fiscal, unde precizează că „nu sunt deductibile” între altele cheltuielile înregistrate în contabilitate care nu au la bază un document justificativ potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune, după care potrivit normelor.

Cheltuiala de lei nu îndeplinește condiția prev. de art. 9 alin. 7 lit. s din Legea 414/2002 și art. 9 pct. 7 lit. s din HG 859/2002 pentru că reclamantul nu a putut prezenta la contractul de consultanță documentele justificative pentru a se verifica efectuarea serviciilor prin situații de lucrări, procese verbale de recepție, rapoarte de lucrări, studii de fezabilitate, de piață sau orice alte materiale corespunzătoare.

Și expertiza contabilă a reținut că nu este cheltuială deductibilă suma de lei din factura nr. 03/2003.

În schimb cheltuielile din factura fiscală nr. reprezentând reparație capitală trefilor Maldemie în sumă de lei și cheltuiala de lei din factura reprezentând cheltuială cu reparația capitală la mașina de tăiat și îndreptat vergele sunt cheltuieli deductibile fiscal pentru următoarele considerente.

Facturile fiscale emise de SC SRL București reprezintă reparații la utilajele achiziționate anterior de reclamant cu facturile nr. + și numărul /01.decembrie 2003 având la bază contractul încheiat între părți la data de 25.09.2003- sunt documente justificative conform Legii 82/1991 pentru a se reține suma înscrisă în ele ca o cheltuială deductibilă fiscală.

Facturile menționate mai sus, îndeplinesc condițiile de formă și de fond prevăzute de actele normative în vigoare la data întocmirii lor pentru a fi considerate documente justificative așa cum rezultă din raportul de expertiză.

Potrivit HG nr. 831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora „factura fiscală este document justificativ de înregistrare în contabilitatea furnizorului și a cumpărătorului”.

Potrivit Ordinului nr. 1714 al MFP dat în aplicarea HG 831 art. 1 pct. 3 „pentru înregistrarea în contabilitate a cheltuielilor, agenții economici vor solicita furnizorilor de bunuri sau servicii să emită factură fiscală în conformitate cu prevederile art. 155 alin. 9 din Legea 571/2003” privind codul fiscal iar potrivit art. 5 alin. 3 „la solicitarea beneficiarului de bunuri livrate sau de servicii prestate prev. la art. 155 alin.9 din Legea 571/2003, persoanele impozabile plătitoare de TVA vor emite factura fiscală cod 14-4-10/A”.

Rezultă că acestea sunt cheltuieli deductibile fiscale efectuate conform art. 21 C.fiscal în scopul realizării de venituri impozabile.

Operațiunea de reparație s-a realizat efectiv și trebuie corelată cu factura de vânzare nr. / din 20.08.2004.

Achiziționarea utilitatilor s-a făcut cu suma de lei ROL. costul reparațiilor fără TVA a fost de lei ROL, vânzarea s-a făcut cu prețul de lei.

Rezultă un profit impozabil de lei ROL, deci societatea a obținut un venit mai mare raportat la prețul de achiziție și costul reparațiilor.

Deci reclamanta are de plată cu titlu de impozit pe profit suplimentar numai suma de lei și majorări de întârziere de lei.

În legătură cu TVA-ul suplimentar de plată de lei și majorări de întârziere de lei, din cuprinsul raportului de expertiză rezultă că nu se ia în calcul cheltuiala aferentă facturii nr. / 2003 și astfel reclamantul are de plată un TVA de lei.

TVA-ul aferent facturilor / și / 2004 este deductibil atâta timp cât și cheltuiala este recunoscută ca o cheltuială deductibilă.

În cuprinsul art. 145 alin. 8 C.fiscal se prevede că exercitarea dreptului de deducere a TVA-ului este condiționată de justificarea dreptului respectiv, în funcție de felul operațiunii, cu unul dintre documentele specificate diferențiat la litera a și b din același alineat.

De asemenea, prin art. 6 din Legea contabilității se prevede că orice operațiune economică - financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.

În toate actele anterioare sau ulterioare adoptării codului fiscal, în cazurile de efectuare de operațiuni de deducere a TVA-ului este prevăzută obligativitatea prezentării de documente justificative întocmite legal sau conform legii, fără a se determina însă, tipul de document necesar.

Organul de control nu a acceptat la deducere TVA în sumă de lei înscris în factura nr. / 22.01.2004 cu care reclamanta a achiziționat un teren pășune în extravilan pentru că de la data achiziționării 22.01.2001 până la data controlului 05.04.2007, nu a întreprins nici un demers pentru a realiza operațiuni taxabile, deci nu a realizat venituri de pe urma cumpărării terenului.

În planul general de conturi aprobat prin Ordinul MF nr. 306/2002 și a Legii 82/1991 achizițiile de terenuri se înregistrează ca imobilizări corporale în contul nr. 2111 terenuri și nu în contul de mărfuri 371.

Legea nu interzice achiziționarea de terenuri societăților comerciale.

La baza achiziționării terenului stă ca document justificativ contractul de vânzare cumpărare autentificat sub nr. din 23 ianuarie 2001 în forma autentică cerută de lege pentru valabilitatea contractului.

Terenul a fost achiziționat de reclamant la 23 ianuarie 2001, controlul fiscal s-a realizat la data de 05.04.2007.

Tribunalul constată că dreptul organului, fiscal de a stabili obligații fiscale pentru acest bun (teren) este prescris potrivit art. 89 alin.1 din OG 92/2003.

„Dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 5 ani cu excepția cazului în care legea dispune altfel”, acest drept de prescripție începând potrivit alin. 2 să curgă de la data de 01 ianuarie a anului următor celui în care s-a născut creanța fiscală, potrivit art. 23.

În concluzie ținând cont și de prescripție rezultă că reclamantul are de plătit un TVA suplimentar de lei la care se adaugă majorări de întârziere de lei.

Prin încheierea de ședință din data de 05 oct. 2007, s-a dispus suspendarea executării actelor administrative fiscale până la soluționarea definitivă și irevocabilă a sentinței conform art. 15 alin. 1 din legea 554/2004.

Pentru considerentele expuse mai sus, se va admite în parte acțiunea în anulare.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Admite acțiunea în anulare formulată de reclamanta SC SRL Tg-Jiu, cu sediul în Tg-Jiu, str. nr. județul Gorj, în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Gorj cu sediul în Tg-Jiu, str. Siretului, nr. 6, județul Gorj,

Anulează decizia nr. 60/27.07.2007 și în parte decizia de impunere 05.04.2007 emise de pârâta DGFP Gorj .

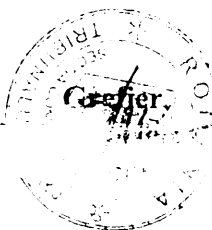
Menține obligațiile suplimentare de plată ale reclamantei de impozit pe profit și TVA cu accesorii în limita sumelor de lei cu titlu de impozit pe profit suplimentar și majorări de întârziere de lei și un TVA suplimentar de lei și majorări de întârziere de lei.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din **30.11.2007** la Tribunalul Gorj.

Președinte,

Judecător,

Red.D.G./18.12.2007

Tehnored.P.M./4 ex.